

Prinses Marie der Nederlanden.

De laatste van de ouden! Het jongere geslacht kent van ons Oranjestad alleen de Koningin, haar Gemaal, haar Moeder en haar Kind. Wij, ouderen, hebben den tijd gekend, dat de lijst der verjaardagen van het koninklijk huis in den almanak een heele bladzijde vulde, dat de paleizen in Den Haag bewoond werden door een reeks van prins en prinsessen. Ze zijn alle heengegaan. Sommigen verlieten ons om naar den vreemde te trekken; anderen bleven bij ons, en sierden den ouden troon met hun rijke gaven in den tijd van Willem III, maar de een na den ander werd afgeroepen van zijn post, tot niets overbleef dan het verweesde Koningskind en haar Moeder, en een enkele in het buitenland. En van deze is thans de laatste gestorven, Prinses Marie der Nederlanden, Vorstin van Wied, geboren 5 Juli 1841, gestorven 22 Juni 1910.

Prinses Marie was een dochter van Prins Frederik, den broeder van Koning Willem II, den edelen vorst, die tot op hoogen leeftijd een trouwe raadsman en vriend van den regeerenden vorst was. Op het huis De Pauw aan den Leidschen straatweg vertoefde de Prins het liefst, en daar had hij een heerlijk tehuis. Zijn gemalin, Prinses Louise van Pruisen, was een dochter der veelbeproefde koningin Louise van Pruisen, die al de verschrikkingen van Pruisens vernedering door Napoleon beleefde. Midden in dien tijd van ellende, in 1808, was Prinses Louise geboren, een kind der smarte. En Prins Frederik, die elf jaren ouder was, was in ballingschap geboren en opgroeid tot zijn zestiende jaar, en had het Pruisische hof leeren kennen en trouwe vriendschap gesloten met den ernstigen Prins Wilhelm, die op hoogen leeftijd de Duitse keizerskroon zou dragen. Prinses Louise had op tweejarigen leeftijd haar moeder verloren en een liefderijken steun gevonden in haar broeder. Was het wonder, dat Prins Frederik dat nichtje als zijn bruid bracht naar Den Haag, en dat de twee harten, door lijden gelouterd, samen verbonden werden door vaste banden? Een gelukkig huwelijk, dat vijf-en-veertig jaar heeft mogen duren.

Twee zonen en twee dochters werden het vorstelijk paar geboren. De zoontjes stierven jong; de dochters groeiden op. De oudste, Louise, huwde in 1850 met den kroonprins van Zweden, den lateren Koning Karel XV, en haar dochter huwde in 1869 met den tegenwoordigen koning van Denemarken. De jongste, Prinses Marie, verloofde zich in 1870 met den Prins van Wied, een landje

in Duitschland aan de Lahn gelegen, nog niet half zoo groot als onze provincie Zeeland, en tegenwoordig onder Pruisen en Nassau staande, maar met een oud vorstengeslacht, dat steeds in Duitschland een goeden naam heeft gehad, en waarvan ook verschillende telgen in onze geschiedenis mee gedaan hebben.

Die verlovingsstijd, 1870—'71, is voor Prinses Marie een ernstige tijd geweest. Slechts enkele maanden na elkaar stierven haar moeder en haar eenige zuster, terwijl haar verloofde als Pruisisch officier al de verschrikkingen van den Fransch-Duitschen oorlog meemaakte. Gelukkig, hij keerde als overwinnaar terug, en den 18^{den} Juli 1871 werd op het huis De Pauw het huwelijk gesloten.

Toen verliet de Prinses haar vaderland. Doch niet om het te vergeten. Telkens keerde zij in den zomer terug, ook toen haar vader niet meer leefde, en dan vertoefde

ze gaarne op het huis aan den Leidschen weg of in het Paviljoen te Scheveningen met het groote grasveld. En bij alles wat Nederland in de volgende veertig jaren beleefde, leefde zij mee. Dat heeft zij nog getoond bij onze laatste groote gebeurtenis, de geboorte onzer Prinses Juliana. Al kwam ze in de laatste jaren niet veel meer hier wegens haar hoogen leeftijd, toch was ze bij den doop onzer Prinses in de Willemskerk aanwezig.

Toen was ze reeds weduwe. Haar gemaal, Vorst Wilhelm van Wied, die vier jaren jonger was dan zij, overleed in Oct. 1907. De laatste tien jaren van zijn leven was hij president van het Pruisische Heerenhuis.

Vijf kinderen laat de Vorstin na, drie zonen en twee dochters, de oudste 38, de jongste 27 jaar oud.

De uitgestrekte landgoederen, die haar vader onder Wassenaar bezat, had Prinses Marie in den laatsten tijd verkocht, ten deele aan onze Koningin; ook het paleis in het Korte Voorhout had ze van de hand gedaan; alleen het huis De Pauw en het Paviljoen aan het strand had ze behouden, en daarmee had ze getoond, dat ze haar oude vaderland bleef liefhebben. Voor haar onderdanen in Wied is ze een goede landsmoeder geweest; en dáár, zoowel als in Nederland is ze bemind geweest wegens haar weldadigheid.

Kort is haar ziekbed geweest; niemand vermoedde, dat het einde zoo nabij was.

En thans is met haar de laatste van de ouden heengegaan. Dat stemt de ouderen onder ons tot weemoed. Maar met blijdschap vestigen we het oog op den nieuwen tak, dien God aan het oude stamhuis deed ontspruiten.

A. L.

